

Oltarni prostor Euharistijskoga slavlja s Papom u Osijeku 7. VI. 2003., pod geslom "Na putu s Papom"

Kao liturgijski prostor za misu s Papom u gradu Osijeku, izabrana je Sportsko-poslovna zračna luka Osijek. Arhitektonsko rješenje oltarnog prostora (projektirao "Nomad" d.o.o. Osijek) uprisutnjuje ideju puta i želi skrenuti pozornost na činjenicu da se čovjek pojedinac i čitava Crkva nalaze na putu prema vječnosti. Crkva đakovačka i srijemska posvješćivala si je i posvješćuje to svojim sinodskim hodom. Na slavlju s papom Ivanom Pavlom II., dne 7. lipnja 2003., zaključit će dosadašnju etapu svojega sinodskoga hoda - slavljenje biskupijske sinode i započeti sinodsku obnovu. I svaki pojedini kršćanin na tom putu ljudskog i kršćanskog dozrijevanja, na putu prema vječnosti, korača u zajedništvu Božjega naroda, kao član Crkve. Petar (tj. papa) vidljivi je znak jedinstva Crkve u hodu. Svaki član Crkve vođen je vjerom i snažen Duhom Svetim. Na tom putu susreće različite ljude. U crkvenom zajedništvu, na putu, s njima dijeli život, drugi ga podržavaju u hodu te za njega predstavljaju izazov na djelatnu ljubav. Zajedno s čitavom Crkvom, na istom su putu, kao vođe i pastiri, i biskupi s Petrom (papom) na čelu (kojega simboliziraju sjedišta za biskupe i za Papu). Petrova je služba da utvrđuje braću u vjeri (Lk 22, 31-32). Zato je okupljanje Crkve na čelu s njezinim pastirima, u zajedništvu oko Petra, u slavljenju svetih otajstava, osobito snažan eklezijalni trenutak i trenutak rasta u vjeri. Na slavlju u Osijeku okuplja se – uz Đakovačku i Srijemsku biskupiju koja završava slavljenje Druge biskupijske sinode – i pet biskupija Zagrebačke metropolije, koja obilježava 150 godina svojega postojanja. Čitava Crkva, s Petrom na čelu, susreće se na svom životnom putu s Kristom uskrsnim po njegovoj riječi (ambon, stalak za čitanje) i po sakramentima, a na osobit način s njime susreće i prepoznaje okupljena na "lomljenje kruha" (oltarna menza). U prednju plohu oltara (oltarna pala) ugrađena je originalna rimska opeka "Đakovačkog kristograma" (pronadna na arheološkom lokalitetu Certissia, Đakovo), koja se čuva u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Krist kaže za sebe: "Ja sam put, istina i život" (Iv 14,6). Slika i model Crkve na putu za Kristom te zagovornica i pomoćnica onih koji su na putu je Blažena Djevica Marija (na oltarnom podiju na putu

prema oltaru bit će postavljena slika Gospe Tekijske iz istoimenog svetište pored Petrovaradina, koja će na osobit način istodobno uprisutnjivati srijemski dio biskupije). Iako je Euharistija izvor i vrhunac života Crkve, ipak ona je samo predokus vječnosti. Cijeli oltarni podij završava naglašenim uzdizanjem prema nebu i zvonima na kraju, koja simboliziraju eshatološki cilj ljudskog života i predstavljaju jeku i nagovještaj vječnosti prema kojoj smo se svi zaputili kao svome konačnome cilju. Arhitektonsko rješenje oltarnog podija na taj način izvrsno se uklapa te izriče moto trećeg Papinog pohoda Hrvatskoj: "Obitelj – put Crkve i naroda". Na oltarnom podiju su postavljena dva zvona iz dviju potpuno razorenih crkava u Domovinskom ratu. Jedno zvono, iz župe Sv. Mihaela u Lovasu, najmanje je od tri zvona koja su bila do rata na tornju župne crkve. Zvona su tijekom Domovinskog rata bila ukradena i odvezena u Jugoslaviju. Župnik je uz velike napore uspio, po završetku Domovinskoga rata i povratka u župu, vratiti ukradena zvona. Predviđeno je da budu vraćena na toranj nove župne crkve koja je u gradnji. Drugo zvono je s filijalne crkve Presvetoga Trojstva u Ernestinovu (župa Ivanovac), koja je također potpuno razorena u Domovinskom ratu te se očekuje gradnja nove i povratak očuvanog zvona na njegovo mjesto. **Antun Jarm**

Kip Ranjenoga Isusa iz Vukovara u crkvama Đakovačke i Srijemske biskupije

Kip Ranjenoga Isusa, kojeg je za vrijeme euharistijskoga slavlja u Osijeku 7. lipnja 2003. blagoslovio papa Ivan Pavao II., bio je izložen na čašćenje u različitim krajevima Đakovačke i Srijemske biskupije, i to prema sljedećem rasporedu:

- Slavonski Brod – crkva Presvetoga Trojstva: 14. – 16. lipnja 2003.
- Županja – crkva Mučeništva sv. Ivana Krstitelja: 16. – 18. lipnja 2003.
- Vinkovci – crkva Sv. Euzebija i Poliona: 18. – 20. lipnja 2003.
- Osijek – crkva Sv. Petra i Pavla: 20. – 23. lipnja 2003.

– Beli Manastir – crkva Sv. Martina: 23. – 24. lipnja 2003.

– Đakovo – katedrala Sv. Petra: 24. – 27. lipnja 2003.

U petak, 27. lipnja 2003., na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova, u 11 sati, prije svečanoga euharistijskoga slavlja što ga je predvodio biskup đakovački i srijemski mons. Marin Srakić, kip je prenesen u jednu od kapela župne crkve Sv. Filipa i Jakova u Vukovaru gdje je postavljen na trajno štovanje, označavajući Krista s kojim se - kao s «prvim mučenikom» - sjedinjuju sva stradanja, na poseban način ona stradanja koje je u Hrvatskoj prouzročio Domovinski rat.

Ivan Ćurić